Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26502
Copyright: Admont, Benediktinerstift

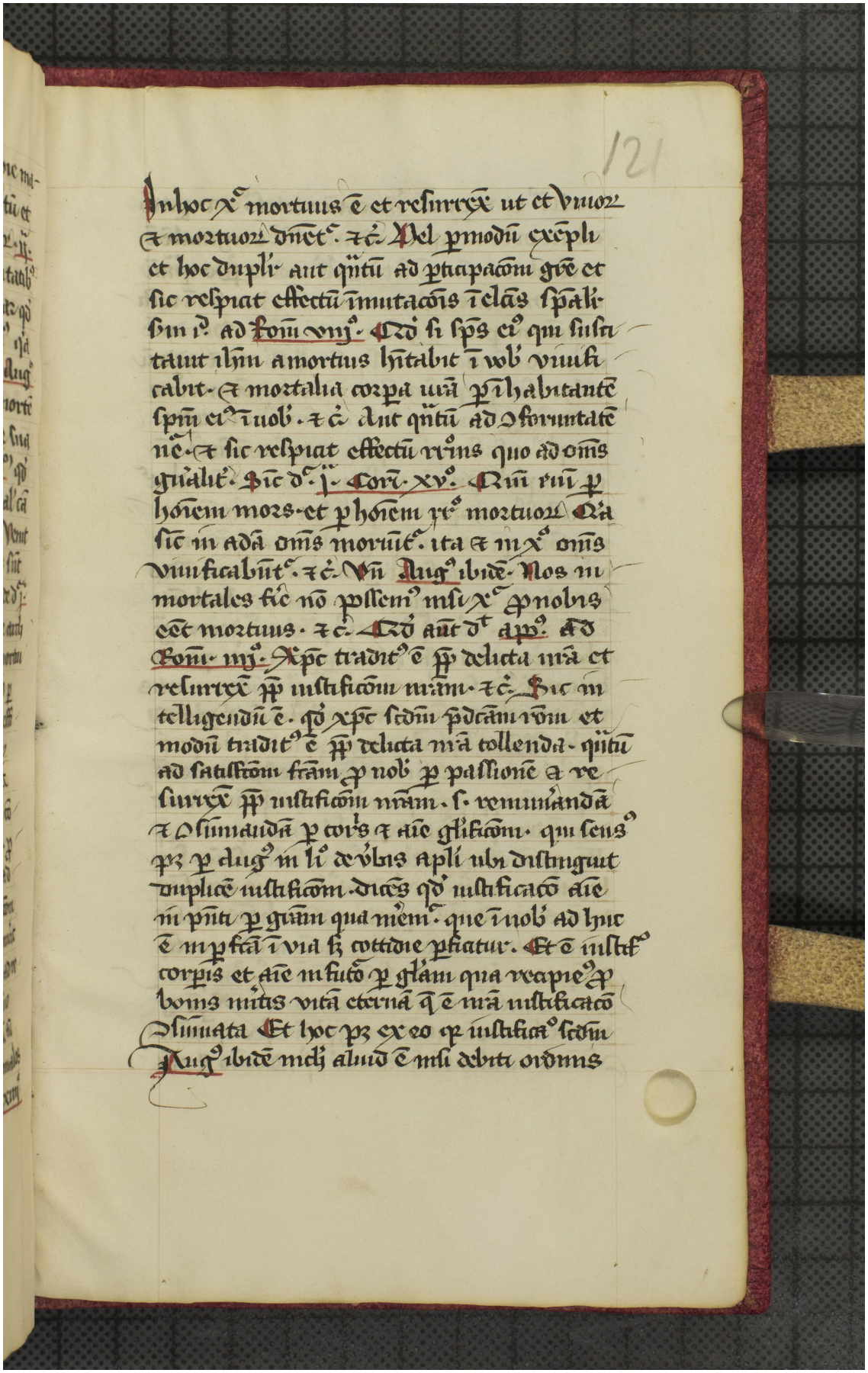

121

Inhoc xm mortuus e et resurrexit ut et vnuor
et mortuor dnet. ꝛc. Vel pmodū exēpli
et hoc duplīr aut qntū ad ptinacōm grē et
sic respiat effectū immutacōis i clas spalīr
sim id ad Rom vmj. Qd si sps eius qm suscī
tauit ihsm a mortuis hitabit i vobis vnufi
cabit. et mortalia corpa nra pī habitantē
spm eius i vobis. ꝛc. Aut qntū ad Ro formitatē
nē. et sic respiat effectū vrīns quo ad oms
gnialit. Sic dr. j. Cor. xv. Qm rm p
hominem mors. et p hominem rs mortuor Qa
sic in Ada oms moriūt. ita et in xo oms
vnificabūt. ꝛc. Vn Aug ibidē. Nos in
mortales sic nō pssem msi xo pnolns
esset mortuus. ꝛc. Qd aut dr ap. ad
Rom. mj. Xpc tradit e pp delicta nra et
resurrexit pp iustificōm nrām. ꝛc. Hic in
telligendū e. qd xpc secūm pdcam rōm et
modū tradit e pp delicta nra tollenda. qntū
ad satisfcōm frām p nobis p passionē et re
surrexit pp iustificōm nrām. s. renouandā
et consumandā p cors et aie glificōm. qm sens
pz p dug in li de vbis apli vbi distinguit
duplicē iustificōm. dicēs qd iustificatio aie
in pnti p gratiam qua mem. que i nobis ad hnc
e in p fta i via sz cottidie pficitur. Et e iustit
corpis et aie in futo p glam qua reapie p
boms mitis vita eterna q e nra iustificatio
consumata Et hoc pz ex eo qp iustificat secūm
Aug ibidē mdj aliud e msi debita ordins